

שופר – עבודת פנים (בהמשך הוספה משנת תשע"ט)

1. "כל השופרות כשרים חוץ משל פרה מפני שהוא קרן..." הלכה כרבנן. וראה רמב"ם שופר א.א שרק שופר של איל כשר. א"כ מהו כל השופרות כשרים?
2. בתורה נכתב גבי ר"ה רק תרועה, נוסף ביובל שופר תרועה ונצרך השלמה מהו השופר מפרשה אחרת – פשר ההשתלשלות. מח' ר' יוסי ורבנן
3. לשוני – מדוע לפי רבנן מה שנקרא קרן פסול? ובדיוק לשון המשנה נכתב "מפני שהוא קרן ולא נכתב מפני שנקרא קרן – נמצא דיוקא דרבנן הוא ראלי ולא סמנטי.
4. מציאותי – יעוין דרשת הרמב"ן לר"ה – שופר הוא שפורפת מעיקרא, וקרנות שהם עצם מלאה אינם בכלל שופר להיקרא "כל השופרות" אמנם של פרה מציאותה ביניים כמובא בהמשך הסוגיא דקא גלדי גלדי ולכן צריך להוציא דאקרי קרן ומזה מסמן מהו השופר הראוי.
5. הקשרי – "במשוך היובל" הפסוק המובא לר' יוסי נאמר בפרשיית כיבוש ירחו וכחלק ממעשה מלחמת המצווה. פרשיית המקור (ראה רש"י) לרבנן – שופר של ההתגלות בהר סיני. מה פשר שני הפרשיות להיות מקור למצוות השופר (אחרי המקור הראשוני שהוא היובל)
6. גדרי המצווה – לאור הנ"ל מסתבר לר' יוסי ראה גדר המצווה כעין ר"ת המחשיב את התקיעה כעיקר. מעשה האדם (מעשה ההמלכה) וכן הוא קרנות המלחמה שהפילו בהם חומות ירחו. ורבנן – מצוות השמיעה ובעינין 'קול שופר' שיש בו כבר קול בכח (בשפורפת) ופרשית המקור היא שופר ההתגלות בהר סיני.
7. חדא ועוד – ה'ועוד' הוא גילוי של מהות ה'חדא' – שופר לעומת קרן: א. עבודת פנים – סנגוריא ב. אחדות – ולא שנים או שלושה שופרות. ראה קושיית תו' על הדף וקושיות על שיטת הרמב"ם במצוות השמיעה שהבאנו בדף מקורות: מדוע חש"ו אינו מוציא, וכ"ש מדוע בר חיובא אינו מוציא אם לא תכונן להוציא
8. "שופר אחד אמר רחמנא" – ממבטא את הפן הראשון ב'חדא' – 'מפני שהוא קרן' ושופר ה'אחד' שבו הוא החלל שמונח בו הקול הא-לוהי, וממילא נצרך לצאת אל הפועל ע"י בר חיובא (הסבר לקושייה הראשונה על הרמב"ם וכן עונה על קושיית התו' מה בין זה לשופר בתוך שופר) האחד הוא הקול העליון (אחד דיבר א-לוהים שנים זו שמעתי)
9. "כיון דלזכרון הוא כפנים דמי" – השופר הפנימי – שופר הכוונה (מעל עולם השמיעה הנמשך ממנו) ונראה שהפרשה המיוחדת לשופר לפי עבודת הפנים (כה"ג לפני ולפנים) היא היובל הנקשר גם הוא ביו"כ והוא היובל – עלמא דחירו והו"ע הזכרון (זכרון תרועה) הוא הזכרות העמוקה (ר' יוסי – קרן – גוף השופר, רבנן – החלל הפנימי (נקבות – שמיעה) והזכרות העליונה (לפני ולפנים) – יום הזכרון, זכרון ליום ראשון שהוא עניין הרצון והכוונה העליונה בבריאה שמתגלה בשער החמישים – היובל, וכן בכל ראשית שנה בהעברת שופר התרועה.
10. מהות: שופר דר' יוסי: (מלכות) שופר ההמלכה – "בחצוצות וקול שופר הריעו לפני המלך הויה" "תרועת מלך בו" – מעשה ההמלכה קבלת עול המלכות בתרועה לפני מלכות ה' בכל תחילת שנה. שופר דרבנן: שופר ההתגלות: (ז"א, ו"ק) שופר סיני – שופר הקול הא-לוהי שהוא ראשית התורה והצו העליון, שופר השמיעה. השמיעה הנמשכת מהאחדות העליונה. שופר החרות: (ג"ר, או"א,)"תקע בשופר גדול לחרותנו" עולם החרות הקודם לעלמא הדין הנברא ויש לו 'השקה' לעולמנו – ביובל (שער החמישים א"א – תרי רעין דלא מתפרשין לכן הוא זכרונה עליונה שנמצאת בבינה)

מציאות	לשון	פרשיית מקור	גדר המצווה	בסוגיא	ממהות
שופר דרבנן – ועוד	צורת השופר (נקבות עליונה)	שופר- שופרא דאדה"ר	יובל	שופר פנים- פתרון קושיות התו' והקושיא השניה על הרמב"ם	שופר החרות
שופר דרבנן – חדא	חלל השופר (נקבות)	שופר - שפורפת	מעמד הר סיני	שמיעה	שופר התגלות

	כנ"ל קושיא ראשונה על הרמב"ם					
שופר דר' יוסי	גוף השופר הקרן	קרן	ראשית כיבוש הארץ	תקיעה		שופר המלכה "..הריעו לפני המלך"

הוספה/ פיתוח (שינוי) תשע"ט

- שופר לא הוזכר בתורה גבי ר"ה, גם ר"ה לא הוזכר במפורש (באחד לחודש) הוזכר לגבי השגחת עיני ה' בארץ ישראל מרשית השנה עד אחרית השנה. והיכן הוזכר שופר: מעמד הר סיני ויובל. אכן מיובל נלמד על יום התרועה שהוא בשופר (ר"ה לג) ' והעברתם שופר תרועה'
- בגדר המצווה תקיעה או שמיעה. ר"ת וקושיות עליו, רמב"ם והקושיה (הכפולה מחש"ו ומבר חיובא שלא התכוון להוציא)
- מח' ר' יוסי ורבנן לר' שופר הוא קרן והמקור ממלחמת כיבוש יריחו
לרבנן שופר אינו קרן והמקור הוא מעמד הר סיני. ובזה תלינו מח' תקיעה, המלכה 'בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך' הל' מלכים ומלחמותיהם. ההמלכה והתרועה הם קבלת על מוכנות להפיל את החומות וכיבוש יעיד המלך. ראשית השנה מתואמת עם ראשית כיבוש הארץ.
- לרבנן יום תרועה הוא של התחדשות השנה ומצוות השמיעה העליונה דוגמת מעמד הר סיני
- שופר אליבא דרבנן אינו קרן לכן של ראם פסול, דרשת הרמב"ן (עכו) קרן היא כלי הנגיחה יש גם נגיחה מעליא .. בהם עמים ינגח" וזו שיטת ר' יוסי כאמור שופר כקרן וכהמלכה (מלכם היו מושכים בקרן) אמנם רבנן באים להוציא את הקרן שופר בעיניו והוא החלק האחר של הקרן – הנקב החלל שממנו נשמע הקול .
- אביי של פרה קאי גלדי גלדי זהו פרוש מדוע פרה איקרי קרן אם היה קרן גמור (כמו ראם) היה פשיטא אבל בקרן של פרה יש צד של שופרות אלא שאביי ממביר שזה במקרה כיוון שהקרן עשויה גדלים ממילא נוצר חלל באמצע אבל השופר אליו כוונה התורה הוא שהחלל נמצא בעצם והוא מסוים – שופר השמיעה
- בזה מתבאר שגם הקול שמצריך לשמוע הוא מהחלל המסוים וברור שבר חיובא בעינן להשמיע קול זה שאינו סתמי כמו שהחלל השופר איליו כוונה התורה אינו סתמי הוא מעין שופר של מתן תורה
- בדברי ר' חסדא שאין קטגור נעשה סנגור שוב כאמור למעלה (שנים קודמות) התחדש שופר הכוונה. אביי בא מצד מבנה השופר בעוד רב חסדא נחית לתפקיד השופר 'עבודת הסנגוריא' ומוביל אותנו מההקבה וההתנאות אל עבודת הפנים. זכרון (שלב קודם יותר עצם הנקבות החלל הפניות להיות שומע ובעבודת הסנגוריה בחיוב בצד הזכרות הכוונה)
- בזה גם אפשר לבאר הקושיא השניה כאמור, שאפ' בר חיובא לא יוצא אלא אם התכוון להוציא. ואולי אפשר גם דעת הרמב"ם שפוסק שופר של אייל בדווקא שמעבר לשמיעה בעיני כוונה וסנגוריה (עמודת פנים) ולזה נכון האיל, ההתמסרות כמובא בדברי האגדה בדף טז

שופר הכוונה	ר חסדא עבודת הסנגוריא - כוונה	שופר של יובל – שופר גדול לחרותינו. שופר של איל - עקדה
שופר שמיעה	רמב"ם רבנן – אביי	שופר מעמד הר סיני – חוץ משל פרה
שופר התקיעה	ר"ת, ר' יוסי,	"וקול שופר הריעו לפני המלך מלחמת ירחו